

Апостоле,

Днес на 18 февруари, България отново скърби за теб. Всички държим венци и цветя в твоя чест. Събираме се на площади с твои паметници, за да отдадем заслужена почит към героя на България. Сърцата на всички нас са изпълнени със скръб, тъй като сме израснали с твоето име.

Учим за живота ти, учим за делата ти, учим за твоята воля, учим се от теб и вземаме пример от най-достойния.

Знаем за твоята воля и храброст, които носиш, и затова те определяме като най-достоеен син на България.

Ти, който не показва страх, а борбена сила и смелост!

Ти, който не се отказа от желанието си да освободиш България!

Ти, който даде сърце и душа за свободата на родината ни!

Днес те молим за прошка и помним последната изречена дума от теб „Народе????“

В XXI век, Дяконе, все още си олицетворение на българщината. Ти си символ на смелост, символ на патриотизъм и символ на отдаденост.

България вече е независима държава, в която живеем свободно, благодарение на теб и на твоите събратя революционери, борци, отдали живота си за освобождение на България. Всички Вие - Васил Левски, Христо Ботев, Хаджи Димитър, Панайот Волов, Георги Раковски, Георги Бенковски, Райна Княгиня, Филип Тотю, Петър Кунчев, Захарий Стоянов и вашите съидейници, винаги ще бъдете в сърцата на българския народ и никога няма да забравим делата Ви!

Вие сте в историята и историята сте Вие!

Докато помним героите си, България ще бъде жива!

От Красимира Камова, ученичка от IXа клас в